ונתן לה "מי שאינו מחוסר אלא כתיבה

ונתינה יצא זה שמחוסר כתיבה קציצה

ונתינה: רבי יוסי הגלילי אומר וכו': מ"מ

דרבי יוסי הגלילי *דתניא ספר אין לי

אלא ספר מנין לרבות כל דבר ת"ל וכתב

לה מכל מקום אם כן מה ת"ל ספר מה

ספר דבר שאין בו רוח היים ואינו אוכל

אף כל דבר שאין בו רוח חיים ואינו אוכל

"ורבנן אי כתיב בספר כדקאמרת השתא

דכתיב ספר לספירת דברים הוא דאתא

ורבנן האי וכתב מאי עבדי ליה מיבעי

בכסף ס"ד אמינא *אקיש יציאה להוייה מה

דבר אחר כורתה ואידך מיבעי ליה 'דבר

הבורת בינו לבינה *כדתניא הרי זה גישיך

טל מנת שלא תשתי יין על מנת שלא

תלכי לבית אביך לעולם אין זה כריתות עד

שלשים יום הרי זה כריתות ואידך מכרת כריתות ואידך כרת כריתות לא דרשי:

מתני *אין כותבין במחובר לקרקע כתבו

במחובר תלשו וחתמו ונתנו לה כשר *רבי

יהודה פוסל עד שתהא כתיבתו וחתימתו

בתלוש ר' יהודה בן בתירא אומר אין כותבין

*לא על הנייר המחוק ולא על הדיפתראמפני

שהוא יכול להודייף וחכמים 'מכשירין:

גבו כתבו על המחובר והאמרת רישא אין

כותבין אמר רב יהודה אמר שמואל והוא

ששייר מקום התורף וכן אמר ר' אלעזר א"ר

אושעיא והוא ששייר מקום התורף וכן *אמר

רבה בר בר חנה א"ר יוחנן והוא ששייר

מקום התורף ור' אלעזר היא *דאמר עדי

מסירה כרתי וה"ק אין כותבין מופס שמא

יכתוב תורף כתבו למופס ותלשו כתבו לתורף

ונתנו לה כשר וריש לקיש אמר חתמו שנינו

ורבי מאיר היא *דאמר עדי התימה כרתי

יבכתיבה מתגרשת ואינה מתגרשת

לם מפשר למקלייה . דשייך במלות ואיט רשאי לחבל בו ואם חבל בו יולה לחירות ברחשי הברים הלמה חינו רשהי לחבל בו : ספר · משמע קלף: וכתב לם מכל מקום - מדלא כתב ונתן ספר כריתות בידה : מי כתב בתפר · משמע יכתוב בקלף ומלית למימר דכי רבי מוכתב תורה אור לה דומיא דקלף הוא דרבי: בשמא תורה א ער אפשר למקצייה אלא קרן של פרה אלא אפשר למקצייה אלא קרן של פרה דכמיב ספר - אין זו אלא וכתב ספירת

ליקצייה וליתביה לה אמר קרא "וכתב מי והחד וה חלי חדר וה לדידהו לא אילטריך לרבות כל דבר שהרי לא קבע הכתוב דבר לכתיבתו ומונתן ספר כריתות שמעינן: ואינה שירובין שו: סוכה כה: מסגרשם בכסף · אם אמר לה הילך פרוטה והתגרשי לי בה: מקיש ילימה להויה - כדכתיב וילאה והיתה לאים אחר" : סוייה · קידושין שמחוה בהן זינרים כד

עלמה לבעל: מספר כריסום. מדסמך כריתות לספר: דבר הכורם - שלא יהא בו תנאי המקשרן יחד אלא תנאי הכורת ומבדיל ביניהם: לפולם אין זה כריסות . שהרי כל ימיה קשורה בו: מכרת כריסות · דמלי למיכתב ספר כרת: בורגנר מין כוסכין קרופין כ. במחובר - דכתיב וכתב ונתן שהינו נפקא ליה °מספר בריתות *ספר בורתה ואין שם מחוסר קצינה: כפנ על המחובר (סונה כה ושינ)

נייר כמחוק · יכול לחזור ולמוחקו עד העדים ולכותבו ויעביר תנאי שהיה בו ולא מוכחא מילתא דהא עדים נמי על המחק חתומים וכן דיפתרא אין מחק שלו ניכר ובגמ' מפרש מאי דיפתרת : ותכמים מכשירין . בנת' מפרט לה: בבן וסוא ששייר : סיפה לפיל ג: דקתני כשר והוא ששייר מקום התורף לפיל דף ד. וכתבו לחחר חלישה: סורף . גלויו של שטר מקום האיש והאשה והזמן:

וכי אלעור היא מתני דבעי כחיבה [פי׳ לקתן כנ. מפ'ד'ם וכי׳ אלעור היא מתני דבתי אכתב לא על] בתלוש דדרים וכתב דקרא אכתב הגט ולא אחתימת עדים רבי אלעזר היא דאמר חתימת הגט אינה מן התורה אלא מפני תיקון העולם הילכך וכתב דקרא אכתב הגט קאי: מסמו שנינו - בסיפא דמתני' תלשו [לקמן כג.]

חתמו ונתנו לה כשר ואע"פ שנכתב כולו במחובר דכי כתיב וכתב דקרא ולפיל פ: ושינ] אחתימת עדים שהיא עיקר ור' מאיר היה: דשקיל לים - לכוליה עלין וחין כאן מחוסר קנינה ואין לחום שמא ישבר החרם ויתן לה החתיכה והויא ליה קלילה דלא מפסיד ליה לעלין : [לקמן כג. כו. כו: קרוב־] מת. כתובות לד. גבר דשקיל

תורף גזירה והבי קאמר 'אין כותבין ונתנו לה כשר ° הכתבו על לתורף תלשו התמו חרם של עציץ נקוב כשר דשקיל ליה ויהיב ליה ניהלה על עלה של שמא יחתום כתבו אמר כשר ורבא אמר "פסול אביי אמר כשר עציץ נקוב אביי

מנין לרבות הסול וכו׳ ת"ל ולקחת כל דבר הניקח ביד ולא מייתי בברייתא כללא בתרא ובסוגיא דהתם מוכח דכלל ופרט וכלל קא דרים ונחת באזנו חזר וכלל: בזה ספר דבר שאין בו רוח חיים · לא בעי למימר מה ספר דבר הבא מב"ח כו' לאפוקי עלה ועבלא ופינקס אף ע"ג דבפ"ק דקידושין (דף ח.) גבי הענקה אמרי׳ דאי כמיב לאן ה"א דוקא ב"ח אין אבל גדולי קרקע לא שמא לא חשיב כל כך לד חשוב דבר הבא מב"ח כמו לד של בעלי חיים עלמו ועוד דהכל כפי מה שדומה לחכמים נקים בכל א' ענין הראוי לו דבפ' בכל מערבין (שירובין דף כז:) נקט פירי מפרי וגידולי קרקע ובסוכה (דף יא:) מה חגינה דבר שאינו מקבל טומאה [וגידולו מן הארץ] (ואינו אוכל): בכתיבה מתגרשת . תרי וכתב לה כתיב אחד דרשינן וכתב לה לשמה ומוכתב אחרינא בכתיבה מתגרשת ומלה לה ולא לה ולחברתה א): [איבה מתגרשת בכסף קך דרשה לרבאג) אבל לאביי נפקא ליה דאינה מתגרשת בכסף מסברא דיאמרו כסף מכנים כו' ומ"מ אילטריך לדידיה נמי וכתב למעוטי חלילה והתם ג) ממעט חלילה מספר כורתה הייט דרשה דר' יוסי הגלילי ונקט לה לפי שהיא פשוטה וכן רגיל בכמה דוכתיד): שלא חלכי לבית אביך לשולם אין זה כריתות. תימה הא אם מת אביה או אם מכר לא חשיב תו בית אביה כרתגן בהשותפין (בנדרים דף מוי) קונם לביתך שאיני נכנס שדך שאיני לוקח מת או מכר לאחר מותר ויש לומר דכל יוצאי חלציו קרוים בית אביו ואפילו שמת כדכתיב (ברחשית נח) שבי אלמנה בית אביך גבי תמר וכבר מת אביה כדמוכחי קראי ה):

רבי יוםי הגלילי מכרת כריתות כו׳ - קשה לרביט תם דבפ׳ המגרש (נקמן פג:) קאמר על רבכן דרבי אלעזר בן עזריה דכרת כריתות לא דרשי ור' יוסי הגלילי הוא בכלל רבכן דהתם ויש טומר דלא דרשי כרת כריתות לההיא דרשה דהתם ולא בעי למימר דלא דרשי כלל:

א) [לקפן פו.] כ) [קרושין כ.] כ) [קרושין נ:] ד) [ע" מעס' עירובין טו: ד"ה בכתיבה ותום" מ"ק ת. ד"ה נפקא ותום" מנילה כ. ותום" הכהדרין לד: ד"ה דכתיב ותום" ובחים קיז. ד"ה והתורה ותום" הריחות טו. ד"ה ערות] ה) [ע" תום" עירובין טו: ד"ה ע"מ ותום" הוכה כד: ד"ה ע"מ.

(שיד לעיל במשנה ים.) "על עלה של זית י דוקא עלה של זית וכיולא בו דמתקיים כדתניא בתוספתא על עלה של זית וחרוב ודלעת וכל דבר שהוא של קיימא כשר אבל עלה של כרישין ובללים ועלה ורדים ועלה ירקות

וכל דבר שאינו של קיימא פסול: צא זה שמחוסר, כתיבה קלילה כו" פי' רבינו שמואל דוקא בבעלי חיים או במחובר לקרקע שעוקר דבר מגידולו חשיב מחוסר קלילה ותדע דבסמוך שם ופ"ח איפליגו אביי ורבא כשכתבו על עלה של עליך נקוב דרבא גזר שמא יקטום אבל כשאינו נקוב משמע אפי׳ יקטום כשר וכן פירש הרב רבי שמעיה בפירושו ואם כתב גט בקלף גדול ואח"כ חתכו לפי זה כשר ומעשה היה בימי ה"ר ילחק ברבי מנחם ופסט ונחלקו עליו גדולי הדור ובה"ג ז סמג שם טוש"ע פוסל וכן ר"ת היה מחמיר מדקאמר בסמוך כחבו על חרם של עלין נקוב כשר דשקיל ליה ויהיב לה ניהליה והא דלא פליג עלה רבא משום דליכא למיגזר שמא ישבר העלין דאין דרך לשוברו כמו בקרן של פרה דלא גזרי׳ שמא יקלן דאין דרך ליקלן ודוקא בעלה גזרי שמא יקטום ולאו דוקא נקט שלה של עלין נקוב דהוא הדין כשאינו נקוב אלא משום רבותא דאביי נקטיה דאפילו בנקוב מכשיר ועוד אור"י דמסתבר דאין האשה קונה את הגם שכתוב על עלה של עלין נקוב במשיכת העליך או בהגבהתו כל זמן שלא פסקה יניקת העלה כדאמרינן בסמוך מכר בעל זרעים לבעל עלי לא קנה עד שיחזיק בזרעים אבל במשיכת העלין לא קנה דאכתי חשיבי מחוברין בשעת משיכה והא דמכשיר אביי משום דשקיל ליה ויהיב לה היינו דהניחתו במקום שפוסקת יניקת העלין דהשתא הוי רבותא טפי דמכשיר אביי בעלין נקוב דלא גזרי׳ דיהיב לה בפסיקת היניקה אטו בלא פסיקת היניקה וקמ"ל נמי אע"פ שלריך ליתן לה בפסיקת היניקה לא חשיב בהכי מחוסר קלילה ור"י מייתי ראיה לפי' ר"ת דחשיב בפ' כסוי הדם (חולין דף פתי) עפר עיר הנדחת מחוסר חלישה קבילה ושריפה ויותר נחשב מחובר גט בקלף גדול מחיבור עפר שיר הנדחת והא דלא חשיב לקורה הנעולה בארץ מחוסר תלישה בפ' נגמר הדין (סנהדרין דף מו:) משום דלא חשיב חיבור לקרקע כולי האי ולר"ת דוקא נחתך מקלף גדול חשיב מחוסר קלילה אבל חותך מן הגט דבר מועט כמו שעושין לייפותו לא חשיב בהכי מחוסר קלילה כדאמרי' לעיל גדיה לזמן ויהבי' ניהלה כו' בין

בו א מיי פית מכלי גירושין כלי ו סמג עשין נ טוש"ע אפיע סיי קבד סעיף א : סרו ב מיי פיא מכלי גירושין כלי א וכלי חמ גד מיי מם כלכה י סמג כשיף כ: עה מיי׳ פיח שם הלכם סמג שם מכ"מ סעיף ד: מיי' שם פ'ד הל' ב סמג שם שוש"ע שם סעיף כ: עב ו מיי׳ שם פיח סג׳ שם פעיף ם: עב חש מיי שם כלי ה מושיע הכיע שם

תוספות רי"ד

ועל הקרן של פרה וכו' בשלמא יד עכד אי אפשר למקצייה אלא קרן של פרה נקצייה וליתביה (וניכתביה אמר [75] קרא וכתב ונתן סי שאינו סדוסר אלא כתיבה ונתינה יצא זה שמתוסר כתיבה קציצה ונתינה: ר' יוסי הגלילי אומר וכו' מ"מ דר' יוסי הנלילי דתניא ספר אין לי אלא ספר מניין לרבות כל דבר ת"ל וכתב מ"ם א'כ מה ת"ל ספר מה ספר שאין בו רוח חיים מפר שאין בי החדים ואינו אוכל אף כל שאין בו רוח חיים ואינו אוכל. פי' אונתן בידה קסמיך דה'ל כלל ופרש ח)ורבגן אי כתב בספר כדקאמרת השתא דכתיב ספר השתא דכתיג ספר לספירת דברים בעלמא דיא דאתא פי' אי כתב הוא ראות פי א סוב בספר הוה משמע יכתוב בקלף ומצית למימר דכי נמי מרבית מוכתב לה דומיא דקלף תוא דרבי השתא דכהב ספר אין זה אלא וכתב ספר כריתות ספירת דברי כריתות עלכל מה דבעי כותכין במחובר לקרקע בתרו על המדעבר תלשו החתמו ונתגו לה כשר ור' יהודה פוסל עד שתהא כתיבתיוחתימתי בתלוש ר' יתודה בן בתירא אוסר אין כותבין יבול להזריית וחכפים יצא מדעבר ונתינה אי כתביה במחובר פסול הוא . כתבו על המחובר וכו' ופריך והאטרת אין כותבין וכו' פי' דמשמע שהמחובר פסול והדר ששייר מכום התורה וכן אםר דב ונשע א ווגא ששייר מקום התודף וכו אמר רבה בר בר תנה והוא ששייר מקום התורף ור' אלעזר היא דאמר עדי מסירה כרתי וה"ק אין כותבין תופס

גוירה שמא יכתוב תורף כתבו לתופס

ותלשו וכתבו לתורף ונתנו לה כשר פי' ר'

במ' מי שחים מחסרי כעין זה חולין דף קנה ע"ח ושם במניי הש"ם שם ורכון טת ע"א: שם כבב על חרם של עלין נקיני עי' לעיל דף ז כ': הוד"ה שלין נקוב :

בתרת קע.]

יומא יג. קרושין ושינ לקמן פנ: